

Josip Šariæ - Izložba u galeriji Prica

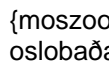
Autor Administrator

Galerija "Prica";

Josip Šariæ

23. ožujka – 11.
travnja 2010

FRAGMENTI

 Šariæ oslobađa energiju oblika, dovodi formu do eksplozije njezinih silnica, no i u ključanju površine zadržava relativnu èistoæu siluete ploha. Nemiru magme ili vala Šariæ suprotstavlja geometrizirane segmente slike, sastavnica poliptihalnih kompozicija, od jasnoæe diptiha ili triptiha do razvedenog rastera prikaza.

Bujanje

Života u zakonitosti događanja, prividni kaos u organiziranosti scene, logika u prepuštanju dinamičnosti oblika značajke su slikarskih uprizorenja Josipa Šarića. Definicija je to opusa bliska analizama fizičara koji prepoznaju red u jednostavnim i složenim strukturama, neovisno o procesima u prvom sloju promatranja.

Šarić

oslobađa energiju oblika, dovodi formu do eksplozije njezinih silnica, no i u ključanju površine zadržava relativnu čistoću siluete ploha. Nemiru magme ili vala Šarić suprotstavlja geometrizirane segmente slike, sastavnica poliptihalnih kompozicija, od jasnoće diptiha ili triptiha do razvedenog rastera prikaza.

Granične

linije dosljedno su pravolinijskog karaktera, od naglašenog vertikaliteta do dijagonalne položenosti obrubnica. U različitosti gradivnih elemenata Šarić je postigao jedinstveno slikarsko tkivo, s dosegnutom napetošću suprotnosti u odnosu pokrenutih nakupina i jednolikosti tona ploha. S osvajanjem dubine prostoru kroz kontrast pažljivo njegovane boje i ekspresivnog nanošenja slikarskih čestica.

Istina

Šarić je i kada sliku osmišljava tjelesnošću boje sklon vidu slikarske marnosti, jer i u kolorističkoj otvorenosti isčitavamo čitke traveje, s potkom geometrijske oblikovnosti. S mjenama veće ili manje zasićenosti, sa zgušnjavanjem prema vrhu i završetkom u spletu crtovlja, odnosno kapljicastom udaru linija. Prasak bjelina poput krijeste vala znak je oslobađanja unutrašnjih kolorističkih sila, sabijenih slojeva boje. I užarenih i manje intenzivnih, naglo ohlađenih u dodiru s partijama pretežno utjecajnih vrijednosti palete.

I
u sluèajevima podignute kromatske razine jednobojnih slikarskih
prostranstva
dijalogu razlièitosti ona uvijek djeluju smirujuæe. Istovremeno
zaustavljaju pulsirajuæe
forme, no ne negirajuæi njihovu dinamiènu komponentu. Šariæ bez krutih
pravila
slikarskog ponašanja prati srazove napete epiderme i razigranih
partikula boje,
likovno osmišljene s „aureolom" kumuliranog svjetla. Zavidnom
mašovitošæu
Šariæ gradi usjeke i pukotine, sugerirajuæi istovremeno intrigantni
mikrosvijet
i slutnju bezmjerja svemira. Dakako radi se o asocijativnosti sadržaja
koji se
nude, situacijama koja se ne vide, ali su dostupni umjetnièkoj
imaginaciji.

Šariæ
u sintezi organièkog i geometrijskog nalazi ravnotežu polova, s
meðusobnim
podizanjem izražajnosti fragmenata. Motivska odreðenost nije u prvom
planu jer
u novi ciklus najbliži je pojmu
apstraktne slike. Šariæ se ipak ne odrièe slikom interpretiranog
doživljaja nekih
situacija, izgleda, pejsažnih prospekata, emocionalnih iskustava.
Ljepote u širini
njenog znaèenja. S odgovorom u vitalitetu boje, s provedenom širinom
poteza i
suptilnim nitima tkanja, te ritmizacijom i aktivitetom slikarskih polja.
U
adiranju uzbudljivih fragmenata, sabiranju u slici jedinstvenog bljeska.

Stanko
Spoljaræ

Josip Šariæ, 1968.

Akademiju likovnih umjetnosti završio u Zagrebu 1999. godine u klasi profesora Ante Kuduza.

